

Remissvar: - av den Parlamentariska landsbygdskommitténs slutbetänkande SOU 2017:1

Sammanfattning:

Dals-Eds kommun anser att kommittén har genomfört ett bra arbete. Dals-Eds kommun ställer sig bakom yttrandet som SMÅKOM antagit. Kommunen vill utöver detta framhålla följande:

Näringsliv och företagande (kap 2)

Utredningen skriver om att ge extra stöd till innovationsgrupper. Att man ska stödja innovativa idéer är gott och väl, men kommunen möter ofta både företagare och blivande företagare som behöver stöd även om det inte är innovativa idéer som det gäller.

Kommunen menar att det finns behov av att stödja företagen rent generellt och stärka de grundläggande förutsättningarna för att företagen ska kunna starta eller utvecklas på orten. Sen kan man vara innovativ, men det kan inte alltid vara en förutsättning för stöd då det i själva fallet är den ordinarie verksamheten som behöver stötts på grund av bristen av kompetens och finansieringsmöjligheter.

Regleringsbrevet för högskolor behöver göras tydligare. Centraliseringen har inneburit en neddragning av utbildningsmöjligheter för landsbygden. Distansutbildning för högre utbildning har minskat avsevärt under senare år. Utbildningar ställs in, anslagen minskar och fler på landsbygden tappar möjlighet att utbilda sig eller hålla sig uppdaterad i utvecklingen.

De 23 kommunerna som betecknas stödområde A är ett steg på vägen, men vi är fler små kommuner som behöver liknande stöd (även Småkoms åsikt).

Kap 3.2.1

Kommunen drar slutsatsen att det är fortsatt Västra Götalandsregionen som ansvarar för infrastrukturplaneringen i länet och inte länsstyrelsen.

Kommunen anser att det småskaliga vägnätet och dess viktiga funktioner för skogsnäring och landsbygd ska belysas tydligare i planprocesserna för infrastruktur. Kommunerna bör ges en större roll i besluten över i vilken ordning som dessa vägar ska underhållas/utvecklas. Framförallt gäller detta investeringar i bärighet som finansieras via nationella medel och där kommunen menar att medlen ska hanteras regionalt.

Bostadspolitik och samhällsplanering (kap 5)

Riksintressena begränsar i många fall utvecklingen på landsbygden. Avvägningen mellan riksintressen och andra allmänna intressen i planeringen bör i större utsträckning än i dag få ligga inom varje kommuns ansvarsområde att bedöma (det kommunala planmonopolet)

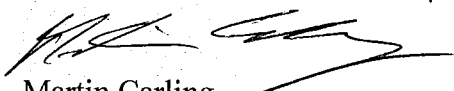
Enklare bygga i strandnära lägen

Det är en viktig fråga för landsbygden att kunna få skapa attraktiva boenden i sjönära lägen. Med de begränsningar som strandskyddsbestämmelserna i dag innebär så är det ett stort hinder för byggnation och utveckling vid våra sjöar. Även i de fall där kommunen utpekat LIS-områden går Länsstyrelsen i vissa fall in och upphäver strandskyddsdispenser.

Dals-Eds kommun har i likhet med övriga Dalslandskommuner i remissvar till Länsstyrelsen ansett att det generella strandskyddet på 100 meter bör räcka vid de flesta sjöar.

Kommunerna bör få större självbestämmanderätt gentemot staten när det gäller bedömningen om det ska vara utvidgat strandskydd, samt vilka områden som är lämpliga för landsbygdsutveckling (LIS-områden) i den egna kommunen.

Ed 2017-03-29

Martin Carling

Kommunstyrelsens ordförande
Dals-Eds Kommun